

Čarls Bukovski: Fotografije iz pakla Ljubav za 17 ½ dolara

Prva Robertova želja - kad je počeo da misli o takvim stvarima - bila je da se ušunja noću u Muzej voštanih figura i vodi ljubav s voštanim damama. Ipak, to je izgledalo isuviše opasno. Ograničio se na vođenje ljubavi sa statuama i manekenima u svojim seksualnim fantazijama i tako živeo u svetu mašte.

Jednog dana, kad je stao kolima ispred semafora, pogledao je u ulaz neke radnje. Bila je to jedna od onih radnji koje prodaju sve i svašta - ploče, taburete, knjige, sitne gluposti, smeće. Video ju je kako stoji u dugoj crvenoj haljini.

Nosila je naočare bez okvira, bila je lepo građena; dostojanstvena i seksi, kakve su nekad bile. Prava otmena kurva. Onda se upalilo zeleno pa je morao da vozi dalje.

Parkirao je nedaleko odatle i peške se vratio do radnje. Stao je napolju kod kioska s novinama i posmatrao je. Čak su i oči izgledale stvarno, a usta su bila veoma strasna, neznatno napučena.

Robert uđe i pogleda raf sa pločama. Sad joj je bio bliži i krišom ju je merkao. Ne, nisu više pravili takve. Imala je čak i visoke štikle.

Prodavačica mu priđe. "Mogu li vam pomoći?"

"Samo razgledam."

"Ako išta želite, slobodno mi recite."

"Razume se."

Robert je prišao lutki. Nije bilo etikete sa cenom. Pitao se da li je na prodaju. Vratio se do rafa sa pločama, uzeo jeftin album i platio ga prodavačici.

Kad je sledeći put obišao radnju, lutka je još bila tu. Robert se malo promuvao, kupio pepeljaru u obliku sklupčane zmijske, zatim izašao.

Kad se treći put našao u radnji, upita devojkicu: "Da li je maneken na prodaju?"

"Maneken?"

"Da, maneken."

"Hoćete li da je kupite?"

"Da, vi prodajete stvari, zar ne? Da li je maneken na prodaju?"

"Samo trenutak, gospodine."

Devojka je otišla iza zavese. Zavesa se razmaknu i pojavi se neki stari Jevrej. Na košulji su mu nedostajala poslednja dva dugmeta, video se dlakavi trbuh. Ljubazno je delovao.

"Hoćete manekena, gospodine?"

"Da, ako je na prodaju."

"Pa...u stvari nije. Vidite, to je neka vrsta eksponata, kao štos."

"Hoću da je kupim."

"Pa, da vidimo..." Matori Jevrej priđe lutki i počeo da je opipava, dodirujući haljinu, ruke. "Da vidimo...mislim da bih mogao da vam dam ovu...stvar za sedamnesti i po dolara."

"Uzimam je." Robert izvadi dvadeseticu. Prodavač izbroja kusur.

"Nedostajeće mi", rekao je. "Ponekad izgleda gotovo stvarna. Da je umotam?"

"Ne, uzeću je takvu."

Robert podiže lutku i odnese je do kola. Položio je na zadnje sedište. Ušao je i vozio do svog stana. Srećom, nije bilo nikoga u okolini kada je stigao, i on je neprimećeno unese. Stao je nasred sobe i posmatrao je.

"Stela", rekao je. "Stela, kurvo!"

Prišao je i opalio joj šamar.. onda je dočepao njenu glavu i poljubio je. Dobar poljubac. Penis počeo da mu se kruti kad je zazvonio telefon. "Halo", javio se.

"Roberte?"

"Aha. Ja sam."

"Ovde Hari."

"Kako si, Hari?"

"Dobro, šta mi ti radiš?"

"Ništa."

"Mislio sam da svratim. Doneću pivo."

"Važi."

Spustio je slušalicu, podigao lutku i odneo je u plakar. Gurnuo je u dubinu plakara i zatvorio ga.

Hari nije imao bog zna šta da kaže. Sedeo je sa svojom limenkom piva. "Kako je Laura?" upita.

"O", reče Robert, "svršeno je između mene i Laure."

"Šta se desilo?"

"Većiti vamp. Stalno na sceni. Bila je nezajažljiva. Nabacivala se gde god stigne - u prodavnici, na ulici, u baru, svuda i svakome. Uopšte joj nije bilo važno ko je, samo da je muškarac. Napalila se čak i na tipa koji je okrenuo pogrešan broj. Dojadilo mi."

"Sad si sam?"

"Ne, imam drugu. Brenda. Upoznao si je."

"A, da. Brenda. Nije loša."

Hari je sedeo i pio pivo. On nikad nije imao žensku, ali je uvek pričao o njima. Bilo je nečeg odvratnog u vezi sa njim. Robert nije obodrio konverzaciju, pa se Hari ubrzo pokupio. Robert otvori plakar i izvadi Stelu.

"Kurvo ženska!" reče. "Varala si me, a?"

Stela je ćutala. Stajala je pred njim, tako nehajna i ukočena. On joj opali šamar. Nema te žene pod suncem koja će tek tako varati Boba Vilkinsona.

"Pizdo! Jebala bi se i sa klinцем u obdaništu kad bi mu se digao, a?"

Ponovo je ošamario, onda je dočepa i poljubi. Ljubio je i ljubio. Zatim je zavukao ruke pod njenu suknju. Bila je lepo građena, baš lepo građena. Podsetila ga je na profesorku algebre iz srednje škole. Stela nije imala gaće na sebi. "Kurvo nad kurvama", rekao je, "ko ti je skinuo gaće?"

Penis mu je bio priljubljen uz nju. Nije bilo uvertire. Robert je bio strahovito popaljen. Zavukao ga je među njene butine. Bilo je glatko i tesno. Nabadao je. Na trenutak se osetio manje idiotski, i on počeo da je ljubi niz vrat, krećući je.

Robert je oprao Stelu krpom za sudove, smestio je u plakar iza kaputa, zatvorio plakar i čak uspeo da ulovi poslednju četvrtinu meča detroitskih Lavova protiv losanđelskih Ovnova na televiziji.

Vremenom, Robertu je išlo sve bolje. Popravio je neke detalje. Kupio je Steli nekoliko pari gaćica, pojas za čarape, najlonke, narukvicu.

Kupio joj je i minduše, i bio je prilično šokiran kada je uvideo da njegova ljubav uopšte nema uši. Svejedno je prikačio minduše lepljivom trakom.

U njihovom odnosu bilo je mnogih prednosti - nije morao da je izvodi na večere, na zabave, na glupe filmove; sve te prizemne ovozemaljske stvari koje toliko znače običnoj ženi, međutim, bilo je svađa, čak i sa lutkom. Nije bila pričljiva, ali je bio siguran da mu je jednom prilikom rekla: "Ti si najveći ljubavnik od svih. Onaj matori Jevrejin je dosadno vodio ljubav. Ti vodiš ljubav dušom, Roberte."

Da, bilo je prednosti. Ona nije bila kao druge žene koje je upoznao u životu. Nije insistirala da vodi ljubav u nezgodno vreme. Mogao je da je jebe kad on hoće. I nije dobijala menzis. Stalno ju je jebao. Odrezao je malo kose s njene glave i zalepio joj između butina.

Veza je počela na seksualnoj bazi, ali se on postepeno zaljubljiavao u nju, osećao je kako se to dešava. Pomislio je da ode psihijatru, zatim rešio da ne ide. Posle svega, zar je neophodno voleti stvarno ljudsko biće? To nikad ne traje dugo. Previše je razlika među polovima, i ono što počne kao ljubav suviše često završi kao rat.

Osim toga nije morao da leži sa Stelom u krevetu i sluša priče o svim njenim bivšim ljubavnicima. Kako je Karl imao golemu patku, ali nije hteo da radi one stvari. A Luj je tako dobro plesao, Luj bolje da je postao baletan umesto što prodaje osiguranje. I kako je Marti stvarno umeo da ljubi. Znao je da uveže jezike. I tako dalje. I tome slično. Kakve govornarije. Dobro, i Stela je pomenula matorog Ješu. Ali samo jednom.

Robert je bio oko dve nedelje sa Stelom kad se javila Brenda.

"Kaži, Brenda?" rekao je.

"Roberte, ne javljaš mi se."

"Bio sam u velikoj gužvi, Brenda. Unapredili su me u šefa odseka, pa sam morao masu stvari da sređujem na poslu."

"Tako znači?"

"Da."

"Roberte, nešto tu ne štima..."

"Kako to misliš?"

"Znam ti po glasu. Nešto tu ne štima. Šta je to Roberte? Neka druga žena?"

"Nije baš."

"Šta to znači, nije baš?"

"O Isuse!"

"Šta je to? Šta je to? Roberte, nešto tu ne štima. Dolazim kod tebe."

"Sve je u savršenom redu, Brenda."

"Kurvin sine, meni kriješ! Nešto se dešava. Dolazim kod tebe! Odmah!"

Brenda prekide vezu, a Robert priđe Steli, podiže je i gurnu u plakar, duboko u ćošak. Skinuo je kaput s vešalice i okačio ga preko Stele. Onda je seo i čeka.

Brenda otvori vrata i banu unutra. "Dobro, šta se dešava? Šta?"

"Slušaj, dušo", rekao je, "sve je u redu. Smiri se."

Brenda je bila lepo građena. Sise su joj pomalo visile, ali imala je zgodne noge i prekrasno dupe. Oči su joj imale neki paničan, izgubljeni pogled. Nikada ne bi uspeo da joj izleči oči od toga. Ponekad bi joj, posle vođenja ljubavi, oči ispunio kratkotrajni mir, ali nikad ne bi potrajavao.

"Nisi me čak ni poljubio!"

Robert se podiže sa fotelje i poljubi Brendu.

"Isuse, zar je to poljubac! Šta je to?", reče ona. "Šta se ovde dešava? Govori!"

"Ništa, baš ništa..."

"Ako mi ne kažeš, vrištaću!"

"Kažem ti, ništa se ne dešava."

Brenda vrisnu. Prišla je prozoru i vrištala. Moglo se čuti u čitavom kraju. Onda je prestala.

"Za ime boga, Brenda, nemoj opet. Molim te, molim!"

"Opet ću! I opet! Govori šta ne štima, Roberte, ili ću opet!"

"U redu", rekao je. "Čekaj."

Robert priđe plakaru, podiže kaput sa Stele i izvadi je napolje.

"Šta je to?" upita Brenda. "Šta je to?"

"Maneken."

"Maneken, Misliš..."

"Mislim, zaljubljen sam u nju."

"Gospode! Misliš na to? Tu stvar? Tu stvar?"

"Da."

"Pretpostavljam da je nosiš u krevet? I da joj radiš... da radiš sa tom stvari?"

"Da."

"O..."

Onda Brenda zaista vrisnu. Samo je stajala i vrištala. Robert pomisli da nikad neće prestati. Najednom, bacila se na lutku i počela da je grebe i udara. Lutka se sruši i tresnu o zid. Brenda istrča napolje, uskoči u kola i divlje ih pokrenu. Grunula je u ivicu parkiranog vozila, ostvrnula sa i odjurila.

Robert je prišao Steli. Glava joj se bila odlomila i otkotrljala pod fotelju. Na podu su bili tragovi kao od krede. Jedna je ruka visila za sebe, polomljena, dve žice štrčale su iz ramena. Robert sede u fotelju. Samo je sedeo. Onda je ustao i prošao u kupatilo, stajao je na minut, zatim se vratio. Stajao je u hodniku i lepo video glavu ispod fotelje. Počeo je da jeca. Bilo je užasno. Nije znao šta da učini. Sećao se kako je pokopao svoju majku i oca. Ali ovo je bilo drukčije. Samo je stajao u hodniku, jecao je i čekao. Oba Stelina oka bila su otvorena. Oči su joj bile nehajne i mirne. Zurile su u njega.